

Påskdagen Joh 20:1-18
Västerslättskyrkan 20150405

Alla evangelierna berättar om att de första som fick se den tomma graven var kvinnorna. Johannes skriver:
Tidigt på morgonen efter sabbaten, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen för ingången var borta.

Jesu grav som var uthuggen i berget täcktes vid hans begravning av en stor sten och var dessutom förseglad. Men nu när kvinnorna kom till graven fann de att den var bortrullad.

Jag tror inte att det var någon tillfällighet att det berättas att det var kvinnor som var de första påskvittnena.

Kvinnor som på Jesu tid inte hade samma status som män. Jag tror att Jesus med detta vill visa att inför Jesus är vi alla lika, vare sig vi är kvinnor eller män.

Maria Magdalena sprang genast till lärjungarna Petrus och Johannes och berättade vad de sett.

Vi kan nästan se framför oss hur Petrus och Johannes springer ut till graven. Johannes blev etta i kapplöpningen. När de ser in i graven så är allt prydligt iordningställt.

Svepningen kring Jesu kropp var prydligt ihoprullad, liksom duken som legat över Jesu ansikte. Det var allt, i övrigt var graven tom. Det heter om Gud att han är en ordningens Gud och inte en oordningens Gud.

Så gick lärjungarna åter hemåt. De var säkert mest förvirrade. Visserligen hade Jesus sagt gång på gång att han skulle uppstå från de döda på den tredje dagen. Men

det var som att de i all turbulens inte kunde ta till sig det ännu. Inom sig kände de säkert bara en tomhet.

Den enda som inte lämnade graven var Maria. Det heter att *hon stod och grät utanför graven. Gråtande lutade hon sig in och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna. Och de sade till henne: "Varför gråter du, kvinna?" Hon svarade: "De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom."*

Maria är i sorg, hon gråter och hennes enda tanke är att graven skändats, någon hade tagit Jesu döda kropp från graven.

Nu får hon inför änglarna uttrycka vad det är som bekymrar henne: att Jesus inte fanns i graven.

Ibland upplever vi människor att Gud och Jesus är så oändligt långt borta från oss. Som Jesus när han säger: Min Gud, min Gud varför har du övergivit mig, det var säkert en sådan känsla av övergivenhet som Maria kände och så kan hon inte hejda tårarna.

Så plötsligt står Jesus där

Jesus sade till henne: "Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?" Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: "Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom."

För Maria är Jesus ännu död, hon frågar efter Jesu döda kropp.

Jesus lämnar henne inte i hennes sorg och förtvivlan och nu tilltalar Jesus henne vid namn.

Jesus sade till henne: "Maria." I den grekiska texten står det "Mariam" som är den hebreiska formen av Maria.

Hon fick uppleva Jesu personliga tilltal.

Vi läser i nya testamentet gång på gång att Jesus tilltalar människor vid namn, även om Jesus tidigare aldrig träffat dem. Jesus och Gud vet vad vi heter.

Det är så Jesus än i dag möter oss människor, det är det personliga mötet, mitt i sorgen och förtvivlan.

I en sång sjunger vi: Någonstanns bland alla skuggorna står Jesus, För att hjälpa dig i nöden är han där. Ser du efter, skall du finna att där står han, För att lätta alla bördor som du bär.

Maria sade till Jesus: "Rabbouni!" (det är hebreiska och betyder mästare). Egentligen betyder det min mästare eller min lärare.

Så får hon uppdraget av Jesus att *"Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud."*

Här sammanfattas vad det innebär att Jesus lidit, dött och uppstått för oss människor. Vi har fått komma in i Guds familj där vi får vara med i Guds syskonskara, Jesus är vår storebror, Vi har en Fader i himmelen, som vi med glädje kan tilltala Vår Fader, du som är i himmelen. Vi har en Gud som har omsorg om oss. Ibland kallas han en tröstens Gud, det fick Maria erfara.

Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt

detta till henne.

Det här är bara början på påskdagen. Innan dagen är slut så hade Jesus uppenbarat sig för lärjungarna som hade gömt sig i ett rum, som de hade låst ordentligt. De hade gjort det i rädsla för att själva bli tillfångatagna och så plötsligt står Jesus där och önskar dem: Frid åt er alla.

När Maria kom till lärjungarna kunde hon inte låta bli att tala om vad hon sett och hört: JESUS ÄR UPPSTÅNDEN och vi får instämma
JA, HAN ÄR SANNERLIGEN UPPSTÅNDEN